

Odborná porota uděluje tyto
CENY 45. LOUTKÁŘSKÉ CHRUDIMI

DIVADLU POLI HRADEC KRÁLOVÉ

za tvůrčí přístup k inscenaci klasické pohádky Byl jednou jeden

SOUBORU DIVADLA V BOUDĚ

za kvalitní příspěvek k udržování marionetářských tradic
v inscenaci Žito a jeho ďábel

SOUBORU ČMUKAŘI TURNOV

za inspirativní komediální herectví v inscenaci Sedm trpaslíků a Sněhurka

SOUBORU ZUŠ ŽEROTÍN OLOMOUC

za využití scénografických prvků v herecké práci
v inscenaci ...Hrnec zlata pro toho, kdo tu hvězdu najde...

SOUBORU RÁMUS PLZEŇ

za hudební složku inscenace Trilogie o pokladu

KATEŘINĚ BARANOWSKÉ

za výtvarné řešení loutek v inscenaci Lakomá Barka

DOBROSLAVU ILLICHOVI

za herecký výkon v inscenaci Byl jednou jeden

JIŘÍMU POLEHŇOVI

za herecký výkon v inscenaci Byl jednou jeden

Skončila téměř jubilejní 45. Loutkářská Chrudim. Maratón představení, seminářů, porotování a diskusí je letos za námi. Úkolem poroty je vedle hodnocení jednotlivých inscenací, ocenění jejich vynikajících složek a jednotlivých výkonů i také stručné shrnutí viděného jako celku. Toto shrnutí si nečiní ambice být vyčerpávajícím výkladem tendencí a obecných trendů, k tomu schází větší časový odstup i čas sám, neboť i hodinky porotců běžely v uplynulých dnech zběsile. Přesto si dovoluujeme některé charakteristiky letošního ročníku předložit:

Zkušenějším návštěvníkům jistě neunikla letošní absence špičkových a zkušných souborů, jimž jsme byli zvyklí tleskat v minulosti, např. C Svitavy či Střípek z Plzně. Ze stálíc se tu vlastně představili jen Čmukaři a snad sem můžeme počítat i Poli z Hradce Králové. Není to však dozajista jediný důvod, proč se na letošní přehlídce v oficiálním programu vlastně neobjevila špičková inscenace v absolutním smyslu. Čmukaři, Poli, Bouda předvedli pozoruhodné výsledky své práce, vady na jejich kráse ovšem nešlo přehlédnout. Další soubory prokázaly tu snahu o upřímné sdělení tématu (Rámus Plzeň, LŠU Žerotín), tu úspěšné zvládnutí některé divadelní složky, jiné pak jen rutinu a zvyk hrát divadlo, aniž by si s komunikací s diváky dělaly větší starosti. Proto letošní Chrudim divadelně rozhodně nenadchla. O některých možných důvodech jsou následující poznámky:

Zarámování vlastního divadelního příběhu (např. pohádky) se stalo letošním nechtěným hitem. Jako by soubory nedůvěřovaly síle sdělení, které je v pohádkách obsaženo, předstupují před diváky, aby jim nejprve cosi vysvětlili. To cosi bývá často jen nic neříkající vatou (Tři pohádky se zvířátky, představení Říše loutek), snad jen Poli nabídlo svým rámcem inscenační klíč.

Ačkoli jsme na loutkářské přehlídce, převažuje kupodivu sdělení slovem. Jistě to souvisí i s absencí velkého výtvarného gesta. V inscenacích sledujeme opakování již viděných výtvarných postupů a letos se tu neudálo nic, co by výtvarné chápání loutkového divadla posunulo dál. Určitě to patří k největším našim dluhům.

Do výkladní skříně této přehlídky jistě nebude umístěna ani kvalitní práce s loutkou. Čestnou výjimkou jsou ovšem loutkoherci Boudy, LŠU Žerotín a oba klauni z Poli.

Nejsilnější rozpaky sklidily ty soubory, na jejichž práci nesnadno vystopovat důvody hrát divadlo ze své vnitřní potřeby, rozhořčení dokonce ty spolky, jejichž práci charakterizovalo předstírání, zvláště tan, kde adresáty, alespoň to tak bylo deklarováno, byly děti. Podcenění dětského diváka, rezignace na získání zpětné vazby se stalo zlým duchem této přehlídky.

Inscenace letošní Loutkářské Chrudimi tedy neoslňily. Tvořily však jen jednu část zdejších divadelních aktivit. Neúnavná práce v seminářích, chuť se dovědět a vyzkoušet si vyrovnává do značné míry celkový dojem a plní jej přece jen jistou nadějí.

Porota ve složení :

František Zborník, Pavel Kalfus, Pavel Štourač, Mirek Slavík a Luděk Richter

V Chrudimi 6. července 1996